

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2015 și a sentinței Judecătoriei Strășeni din 03 iulie 2015, declarat de către inculpatul

Catana Ghenadie Valeriu, născut la 20 noiembrie 1983, originar și domiciliat or. Strășeni str. Cartierul locativ 1/3 ap. 12.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 01.10.2014-03.07.2015
2. instanța de apel: 27.07.2015-05.10.2015
3. instanța de recurs: 08.06.2016 - 22.06.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 03 iulie 2015, Catana Ghenadie Valeriu, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 151 alin. (4) lit. f) Cod penal, la 12 ani închisoare;
- art. 179 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare;
- art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, la 10 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate i-a fost stabilit pedeapsă definitivă de 23 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Moraru Valentina și s-a încasat de la inculpatul Catana G. în beneficiul lui Moraru V. suma prejudiciului material în mărime de 31.600 lei și prejudiciul moral în mărime de 150.000 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că Catana G. în noaptea de 01 spre 02 aprilie 2014, în perioada de timp cuprinsă între orele 21:00 – 09:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în domiciliul lui Radu V., situat în or. Strășeni, str. Traian nr. 4, unde amenințând și aplicând violența periculoasă față de partea vătămată Radu V., manifestată prin aplicarea multiplilor lovituri pe diferite părți ale corpului victimei, a sustras deschis un telefon mobil de model "Nokia 3310" la preț de 50 lei, un casetofon auto de model "Volvo" la preț de 50 lei, un casetofon auto de model "Sony" la preț de 1.000 lei, un bloc pentru citirea CD-R cu 6 CD-uri la preț de 2.000 lei, un tuner pentru antenă la preț de 1.500 lei, un utilaj cu laser pentru indicarea nivelului la preț de 700

lei, după ce cu bunurile sustrase a părăsit locul infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 5.800 lei.

Tot el, în noaptea de 01 spre 02 aprilie 2014, în perioada de timp cuprinsă între orele 21:00 – 09:00, imediat după pătrunderea ilegală în domiciliul victimei Radu V., născută în 1935, concomitent cu acțiunile sale ilegale întreprinse în vederea sustragerii bunurilor în mod deschis, prin exces de autor, a aplicat ultimei multiple lovituri cu pumnii și picioarele, preponderent și intensiv în regiunea capului, în rezultatul cărora Radu V. la data de 02 aprilie 2014 la ora 10:30 a decedat. Astfel conform raportului de expertiză medico-legală nr. 46, Catana G. i-a cauzat victimei Radu V., leziuni corporale grave periculoase pentru viață ce sunt în legătură cauzală directă cu decesul.

Tot el, la data de 11 aprilie 2014, în jurul orei 02:30, urmărind scopul pătrunderii ilegale în domiciliul părții vătămate Pleșca V., fără consimțământul proprietarului și contrar voinței acestuia, a pătruns în mod intenționat în domiciliul acestuia, situat în or. Strășeni str. Mihai Eminescu nr. 34 A, după care continuându-și acțiunile sale criminale, având în mână o lanternă căuta în dulapurile din baie. Astfel, Catana G. fiind în interiorul casei lui Peșca V., l-a speriat pe acesta, prin faptul că a intrat la miez de noapte în domiciliul acestuia pe care îl deține cu drept de proprietate și trezindu-se, ultimul l-a reținut pe Catana G. și a chemat poliția.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Catana G. au fost calificate *de drept* în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și anume – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei*; în baza art. 179 alin. (1) Cod penal – *violarea de domiciliu, adică, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei*; precum și în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal și anume – *tâlhăria, adică, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei agresate, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Gumeniuc I. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Catana G., să fie achitat din motiv că infracțiunile incriminate și prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal – nu au fost săvârșite de inculpat, iar fapta incriminată și prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal – nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că:

- învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal și art. 151 alin. (4) Cod penal, este bazată în exclusivitate doar pe faptul, că în ziua de 01 aprilie 2014 inculpatul a fost în gospodăria victimei, precum și pe concluziile raportului de expertiză dactiloscopică;

- referitor la pretinsa infracțiune prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, inculpatul a explicat, că fugea de niște foști deținuți care l-au amenințat cu răfuiala fizică, astfel în asemenea condiții sperându-se a sărit gardul gospodăriei lui Pleșca

V., și s-a ascuns în baie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetare judecătorească în prima instanță, a constatat că această instanță a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare.

În opinia instanței de apel, necătând la faptul că inculpatul vina în comiterea infracțiunilor nu a recunoscut-o, aceasta se probează prin declarațiile părții vătămate Pleșca V., succesorului părții vătămate Moraru V., a martorilor Gîlcă E., Rudi M., Marandici I., Barbos G., Hițenco V., Cotelea E., Velicico A. și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02 aprilie 2014 (f.d. 14-32, v. 1); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 03 aprilie 2014 (f.d. 33-38, v. 1); procesul-verbal de ridicare din 03 aprilie 2014 (f.d. 51-52, v. 1); procesul-verbal de examinare a obiectului din 15 iulie 2014 (f.d. 78-84, 86-152, v. 1); procesul-verbal de cercetare suplimentară la fața locului din 19 mai 2014 (f.d. 153-154, v. 1); procesul-verbal de examinare a obiectului din 14 aprilie 2014 (f.d. 224-226, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 46 din 11 aprilie 2014 (f.d. 164-165, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 047 (f.d. 171-179, v. 1); raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 441a-2014 din 24 iunie 2014 (f.d. 186-187, v. 1); raportul de expertiză biologică nr. 465 din 13 iunie 2014 (f.d. 195-197, v. 1).

Astfel, în urma analizei ansamblului de probe administrat și cercetat, instanța de apel a considerat, că prima instanță a constatat cu certitudine și fără nici un dubiu rezonabil, că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 188 alin. (3) lit. c), art. 151 alin. (4) și art. 179 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a stabilit cu certitudine, că depozițiile inculpatului privind prezența sa în casa victimei în timpul comiterii crimei, la fel și negarea săvârșirii infracțiunilor incriminate acestuia sunt combătute prin materialele dosarului, probe ce au fost just apreciate și de prima instanță, ce coroborează între ele. Mai mult, instanța de apel a apreciat ca fiind declarative și alegațiile apărării referitor la achitarea inculpatului privind episodul de violare a domiciliului, deoarece chiar inculpatul a recunoscut faptul pătrunderii dânsului fără permisiune în gospodăria lui Pleșca V. și posibilitatea părăsirii acestui loc, dar nu l-a părăsit deoarece a fost reținut de către stăpân acesta solicitând prezența colaboratorilor de poliție. În asemenea condiții versiunea lui Catana G., precum că a avut posibilitatea să fugă din gospodăria lui Pleșca V., fiindcă acesta a plecat să se îmbrace, nu a fost probată de un substrat factologic real, fiind combătută prin declarațiile părții vătămate.

La stabilirea categoriei pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, acestea făcând parte din categoria de infracțiuni deosebit de grave, grave, ușoare, de motivul acestora, de persoana celui vinovat. Astfel, instanța de apel a considerat, că prima instanță corect

și întemeiat a aplicat în privința inculpatului pedeapsa penală sub formă de închisoare cu executare, deoarece corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă doar prin izolarea lui de societate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat de infracțiunile prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c), art. 151 alin. (4) și art. 179 alin. (1) Cod penal.

În motivarea recursului autorul invocă argumente similare cu cele invocate în apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de recurent nu conțin indicii erorilor de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate. Astfel, recursul nominalizat nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Deși recurentul nu a invocat în recursul său problema de *drept*, acesta a semnalat pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ca temei pentru recurs ce stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Din textul recursului rezultă, că recurentul critică hotărârea instanței de apel, invocând argumente similare cu cele invocate în apel.

Colegiul penal, analizând decizia recurată, menționează, că conform materialelor dosarului, proceselor verbale și textului decizie, a constatat că vinovăția inculpatului în infracțiunile incriminate a fost pe deplin dovedită prin probe ce coroborează între ele. Astfel, conform expertizei dactiloscopice nr. 3047 cu planșă fotografică din 07 aprilie 2014, atestă urmele amprentelor degetelor inculpatului la locul infracțiunii, mai mult ca atât din declarațiile inculpatului reiese că acesta recunoaște, că a fost în seara comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (4)

Cod penal și 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, în gospodăria victimei Radu V., având **intenții criminale** de a sustrage bunuri ce aparțin ultimei.

Referitor la comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, inculpatul, de asemenea a recunoscut vina, a declarat că a pătruns în gospodăria lui Pleșca V. fără acordul acestuia, dar a precizat că era amenințat cu răfuiala fizică de careva persoane și a sărit gardul în gospodăria lui Pleșca V., ascunzându-se în baia acestuia, unde și a fost reținut de către stăpânul gospodăriei, în asemenea condiții declarațiile inculpatului nu pot fi reținute ca veridice, deoarece ele contravin restul probelor, ce au fost administrate și cercetate în instanțele de apel, cum ar fi declarațiile părții vătămate, care a declarat în ședința de judecată, că deschizând ușa la baie a observat o persoană, care ulterior s-a dovedit a fi Catana G. fiind cu lanternă în mână și care răscolea prin dulapuri.

Totodată, instanța de recurs reiterează, că argumentele invocate de către recurent au fost invocate și în instanța de apel, cărora le-a fost dat o apreciere justă, fiind argumentate atât în *fapt*, cât și în *drept* și descrise la **pct. 5** al prezentei decizii. Astfel din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la judecarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Mai mult ca atât Colegiul penal menționează, că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 Cod penal se caracterizează în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze, că *obiectul juridic principal* constă în relațiile sociale cu privire la sănătatea persoane, iar din punct de vedere al *laturii obiective*, fapta infracțională specificată la alin. (4) art. 151 Cod penal, cuprinde vătămarea corporală gravă a integrității corporale sau a sănătății, *urmările prejudiciabile primare*, care la rândul său a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave – **decesul victimei**, astfel decesul victimei trebuie să se găsească într-o *legătură de cauzalitate directă* cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, iar această legătură de cauzalitate trebuie să fie cuprinsă de vinovăția făptuitorului.

În asemenea circumstanțe, Colegiul reține, că inculpatul deși nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, acesta a recunoscut că a sărit gardul în gospodăria victimei Radu V. având scopul de a sustrage bunurile ce știa cu certitudine că se aflau după ușă în partea dreaptă. Astfel din declarațiile inculpatului se denotă, de fapt, intențiile criminale pe care acesta le avea încă de la început, acestea fiind în strânsă legătură cauzală cu raportul de expertiză dactiloscopică, prin care s-a confirmat că inculpatul a părăsit locuința victimei prin geam unde au fost depistate amprentele acestuia. Așadar, *fapta prejudiciabilă* se poate concretiza în acțiune (**lovire, înjunghiere, otrăvire...**). Prin urmare, inculpatul prin acțiunile sale directe a atentat la relațiile sociale cu privire

sănătatea persoanei, provocându-i victimei leziuni corporale ce au dus la decesul acesteia.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, întemeiat a considerat declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunilor incriminate, ca fiind combătute prin materialele cauzei și anume prin cumulul de probe, menționat la **pct. 5** al prezentei decizii. În esență, instanța de recurs consideră, că pe parcursul procesului penal în cauză au fost administrate suficiente probe, ce dovedesc vinovăția inculpatului privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c), art. 151 alin. (4) și art. 179 alin. (1) Cod penal, cu atât mai mult, că inculpatul nici nu a negat faptul că a pătruns în gospodăria lui Pleșca V., fără acordul acestuia.

Deci, Colegiul penal statuează, că instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea probelor.

Astfel, Colegiul penal reține, că nu se constată prezența a careva dubii privind nevinovăția inculpatului, în săvârșirea acțiunilor incriminate lui.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina lui.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2015, de către inculpatul **Catana Ghenadie Valeriu**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 13 iulie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecător

Elena Covalenco

Judecător

Iurie Diaconu